

3 זוגות דובשים: זאב ויהודית לביא, תיקווה ורוג'ר מצר, רחמים ויהודית מינו

פתקות ואינם מסתגרים בחדרם. הם לא קנו מלתחת מיוחדות לחתונה.

בניגוד לתיקווה, שיש לה כותנות-לילה שקופות וסכסיות אין ליהודית, לדבריה, צורך באביזר מיותר זה. ממילא מורידים את זה, או בשביל מה? היא אומרת בחיוך ממזרי.

הם לוו כסף בשביל החתונה, ולוו כסף בשביל ירח-הדבש. ברחובות מחכה להם

צילצול לאבא ולאמא

מרכיצים תיקווה ורוג'ר מצר. הם מקפידים לטלפן מדוייט, לעדכן את ההורים ולספר להם את הקורות אותם. תיקווה גם מנהלת יומן, שבו היא כותבת את העובר עליה במסיגרת שבועי-הדבש, כדי להיזכר בדבש בימים שיגרתיים יותר.

גם כן בשביל להראות לילדים. ידידיהם הקרובים ביותר למשך שבוע הדבש הם יהודית וזאב לביא, מרחובות. הוא עובד התעשייה האווירית, והיא תופרת במקי' צועה.

ורוג'ר מצר, מרמלה. הוא מסגר, הוא מטפלת בויצ'ו. הם דובשים ותיקים. נמצא אים במקום כבר שבוע. זו להם הפעם הראשונה שהם גרים במלון מפואר, ופעם ראשונה שהם ביחד. הוא מודה שהיא נראית מצויינת בבוקר, והיא עדיין לא יודעת מה קורה איתה. נרגשת ומתפעלת מהחיים הקצרים המשותפים שלה ושל בעלה החדש, באווירת בית-מלון. הם הגיעו לאילת לאחר ששלושת אחיו

דירה שכורה, ועדיין לא ברור להם כיצד ירכשו דירה, אם בכלל. למרות זאת התי ליטו שירח-דבש קודם לכל.

אימר זאב: "ירח-דבש זוכרים, דירה זה אולי יסתדר אולי לא — אבל לוותר על שבוע כיופים שכמעט ברור שלא תהיה לנו הזדמנות שניה לחזור עליו — זה לא!"

זוג צעיר לבוש בקפידה יושב לא הרחק מהזוגות הישראליים. אלה הם דבורה ויאק ממן מליון שבצרפת. זוג דובשים שבא לאילת בעיקבות השמש. הם אינם זקוקים לחברת אנשים, די להם עם עצמם. השמש האילתית המיסה את כל הקור האירופאי שהביאו איתם מצרפת. הם מאושרים מאד, והנטיעה לישראל, כולל השחייה במלון, היתה זולה בהרבה מאשר נטיעה לג'מייקה. למשל.

זוג דובשים נוסף מצרפת משחק קלפים עם זוג מבוגר יותר. המבוגרים טוענים שהם בירח-דבש שני, אחרי שחיתנו את כל ילדיהם. הצעירים מודים בכיישנות שיש זהו ירח-הדבש הראשון שלהם.

2 זוגות נעלי-בית

ליד מיוזות-הבגדים, מסמלים בעיני הדובשים ליד תחילת חיייהם החדשים. כשתה ואילך של, אסדר את הבגדים בארון, כששלה ליד של, לשים את מיברשת-השיניים בכוס שלה, ליד שלו. גם הספרים במדף — שלו ושללה.

של רוג'ר בילו ירח דבש בדיוק באותה מתכונת, והמליצו. מספרת תיקווה: "זה נורא יקר לנו, אבל אין ברירה". לקחנו כסף מהצ'קים שקיבלנו לחתונה. מה יש, ירח-דבש זה פעם אחת בחיים. אחר-כך יש ילדים ובית. עכשיו יש הזדמנות, או למה לא לבצל?"

תיקווה היא בחורה פרקטית. את הכביסה אינה שומרת לרגע שבו תשוב לשיגרת-חיים של אשה נשואה. היא מכבסת ותולה את הכבסים במירפסת בית-המלון.

בעקבות

השמש מצרפת

היא שולחת כל יום גלווייה להורים, לאמור: "הורים יקרים, שלום, הגענו אתמול ואנו ישנים במלון. הכל טוב ויפה. יש איתנו עוד זוג. להתראות בקרוב, בתכם תיקווה ובעלה רוג'ר."

הם קנו מצלמה במיוחד, והם מצלמים זה את זה ומבקשים שיצלמו אותם ביחד. "שיהיה מה להראות לילדים". הם מושגי-עתים אחד על השנייה, כי "אייאפשר להת, חתן בלי לאהוב". תיקווה מנהלת יומן, ובו היא כותבת מדי יום מה עובר עליה.